

Meddelelse om udenlandske vidner

RM 3-1984

Ifølge artikel 12.1 i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager (bkg. nr. 18 af 17.7.1963, lovtidende C) må et vidne eller en sagkyndig, som efter stævning giver møde for den begærende stats judicielle myndigheder, uanset sin nationalitet ikke inden for den pågældende stats territorium tildales, fængsles eller underkastes andre indskrænkninger i sin personlige frihed for handlinger eller på grundlag af straffedomme fra tiden før hans afrejse fra den anmodede stats territorium.

Europarådets ministerkomité har i den forbindelse den 23.9.1983 vedtaget følgende rekkommendation:

”1. Vidnets immunitet efter artikel 12.1 skal klart fremhæves allerede ved forkyndelse af vidnestævningen og gentages i forbindelse med formaningen af vidnet i den begærende stat. Især skal det fremhæves, at immuniteten ikke udelukker strafforfølgning for lovovertrædelser, som et vidne måtte have begået efter afrejsen fra den anmodede stat, specielt de lovovertrædelser, som måtte have forbindelse med vidneudsagnet.

2. (med det forbehold, som bl.a. Danmark, Sverige og Norge har taget)

Når et vidne, der har efterkommet en stævning og møder for de judicielle myndigheder i den begærende stat, helt eller delvis nægter at afgive forklaring, skal der lægges stor vægt på den frivillige karakter af vidnets fremmøde og i konsekvens heraf på det ønskværdige i, at han ikke tilbageholdes eller på anden måde forhindres i at forlade landet, selv om nægtelsen af at afgive forklaring efter den begærende stats lovgivning udgør et strafbart forhold eller giver hjemmel for tvangsforholdsregler.

3. Hvor et vidne, der er sigtet for i forbindelse med sit vidneudsagn for den judicielle myndighed at have begået en anden lovovertrædelse end den, der kan bestå i at nægte at udtale sig, i den anledning vil kunne varetægtsfængsles, bør det alvorligt overvejes, om retshåndhævelseshensyn passende vil kunne tilgodeses ved andre forholdsregler, såsom sikkerhedsstillelse, eller om muligt ved at overlade strafforfølgningen til en anden stat.”

Vedrørende nordiske vidner gælder fortsat de særlige regler i lov nr. 182 af 7.5.1975.

Om den nærmere fremgangsmåde i forbindelse med indkaldelse af udenlandske vidner til at møde i den begærende stat kan henvises til artiklen i Å 1976.25 ff, pkt. 2.1. om nordiske vidner og pkt. 3.1.2. om vidner inden for Europarådets rammer.

Per Lindegaard